

Beløb, der senere i Theateraaret vilde have været at opspare for ham, skjøndt de endnu ikke ere indsatte til Forrentning, komme hans Efterladte tilgode. (See § 11).

Hvormeget der paa denne Maade vil kunne opspareres for de Paagjældende, vil jo først og fremmest berøve paa Størrelsen af den Indtægt, af hvilken det afhænger, hvor stort et Beløb der aarligt skal henlægges, og dernæst paa Længden af den Aarrække, i hvilken de Paagjældende staae i Contractforhold til Theatret paa Aaremaal. I sidstnævnte Henseende skal Commissionen imidlertid fremhæve, at der efter dens Formening ikke turde være Anledning til at udstrække Theatrets Forpligtelse til fortsat Capitalopsparelse udover et Tidsrum af 30 Aar, skjøndt det neppe vil være ganske sjældent, at en Person forbliver i endnu længere Tid i dets Tjeneste.

Hvorvidt den opsparerede Capital dernæst ved de Paagjældendes Afgang vil være tilstrækkelig til ved Indtjøg af en Livrente at sikke dem deres fremtidige Livsophold, vil jo fremdeles afhænge af den Alder, hvori de forlade Theatrets Tjeneste, i Forbindelse med deres Køn. Jo tidligere de blive ansatte ved samme, desto større en Capital vil der kunne opspareres for dem, men, da de isaafald tillige hyppigst vilde afsaae i en noget tidligere Alder, vil der til Gjengjæld ogsaa behøves en større Capital for at sikke dem en tilstrækkelig Livrente. Det vil derfor ikke kunne undgaaes, at det opsparerede Beløb meget hyppigst vil være utilstrækkeligt til at skaffe dem deres fulde Livsophold i Resten af deres Levetid, og navnlig vil dette naturligtvis hyppigst gjøres sig gjældende med Hensyn til de Classer af Personalet, som idethale have Udsigt til at blive kortest i Theatrets Tjeneste og til at afsaae i en yngre Alder, saaledes navnlig Balletpersonalet, men dette er ligesom begrundet i Sagens Natur, og, ligesom det i alt Fald ikke vil kunne negtes, at Theatret vil have draget samme Omhu for disse Personer i Forhold til deres Tjenestetid som for alle Andre, saaledes gives der formeentligt intet Middel til at afhjælpe det, naar Theatret ikke skal ud-

settes for at blive overbeholdt. Det bør iøvrigt erindres, at disse Personer dog ogsaa efter de nugsjældende Regler som oftest vilde have faaet mindre Pensioner end Andre ved Theatret og ikke sjældent Pensioner, som vare utilstrækkelige til deres Underhold, samt at netop disse Classer af Personer ofte ved den Uddannelse, som de have modtaget i Theatrets Tjeneste, vilde have faaet forøget Afgang til at skaffe sig anden Fortjeneste (ved Dands eller Sangundervisning, Capelmedlemmerne ved Musikundervisning).

Endnu skal der kun meddeles nogle Exempler paa, hvilken Størrelse de Beløb efterhaanden vilde kunne opnaae, som i Overensstemmelse med § 9 ff. tænkes opsparerede for de Paagjældende, og hvor stor en aarlig Livrente der efter detses Alder og Køn vil kunne erhverves for de saaledes opsparerede Beløb. Man er derved gaaet ud fra saadanne Lønningsevilkår, som forsaavidt et saadant Skøn overhovedet nu lader sig anstille, formeentligt tør antages fremtidigt at vilde blive nogenlunde sædvanlige for de forskjellige Classer af Personalet i de forskjellige Perioder af deres Tjenestetid, saaledes at dog for det sceniske Personale saavel de høieste som de laveste Lønninger, som kunne tilstaaes samme, ere holdte ude af Betragtning, samt saaledes at samtlige Contractforhold antages stiftede paa 5 eller 10 Aar ad Gangen, uden at Lønningabeløbene verle indenfor det enkelte Tidsrum af 5 Aar. Der er derhos for de forskjellige Classer af Personalet kun taget Hensyn til en saa lang Tjenestetid, som kan antages ikke at vilde blive aldeles sjælden. For Capelmedlemmernes Bedkommende er der opstillet en dobbelt (en høiere og en lavere) Lønningsskala. Af de for de sceniske Kunstnere i hver Rubrik opførte Beløb udgjør det øverste den for de Paagjældende antagne Aarslønning, det nederste derimod deres Førendtægt. For Functionairernes Bedkommende er der ikke anført noget Exempel, fordi man ikke endog blot tilnærmelsesvis rigtigt kan opstille nogen Gjennemsnitslønning for dem.